

Maria Magdaléna

Hoezeer Maria Magdaléna aan haar Heer en Meester verbonden was, blijkt heel duidelijk uit alles wat over haar wordt meegedeeld. Terwijl ze vroeger geheel in de macht van de satan was, had zij zich van het ogenblik af dat de Heer Jezus haar van die macht verlost en zeven boze geesten bij haar uitgeworpen had, aan Hem vastgeklemd en Hem niet meer verlaten.

Vanaf Galiléa volgde zij de Heer Jezus naar Jeruzalem, samen met andere vrouwen, terwijl ze Hem diende met haar goederen. Van Jeruzalem volgde zij Hem naar het kruis, waar zij van verre op een afstand stond. Van het kruis volgde zij het lichaam van de Heer naar het graf en zag toe hoe Zijn lichaam door Jozef van Arimathéa en Nicodémus in linnen doeken gebonden en in het graf gelegd werd. En daar bij het graf vinden wij haar, zodra de sabbat voorbij was, weer terug om het lichaam van de Heer Jezus te zoeken.

Overal volgde zij de Heer Jezus. Het is haar om Zijn Persoon te doen. En als zij Hem niet meer volgen kan omdat Hij gestorven is, volgt zij toch Zijn lichaam naar het graf en is zij op de eerste dag van de week één van de eersten die aan dat lichaam, door het te zalven, de laatste eer wil bewijzen.

Welk een droefheid voor haar hart, toen zij de steen van het graf ziet afgewenteld en het lichaam van haar dierbare Heer niet meer vindt! Toch gaat ze niet weg. Zij doet niet zoals de andere vrouwen die, toen zij het lichaam van de Heer Jezus niet vonden, door 'beving en ontzetting' bevangen werden en van het graf wegluchtten. Zij blijft. Zelfs toen Petrus en Johannes gekomen waren en zich ervan overtuigd hadden dat de Heer was opgestaan uit de doden, gaat zij niet met hen mee naar huis, maar blijft staan bij het graf en bukt zich wenende in de spelonk om Hem te zoeken, Hem, haar geliefde Meester.

'Vrouw, waarom weent u?' vragen de twee engelen. Maria antwoordt: 'Omdat zij mijn Heer weggenomen hebben en ik weet niet waar zij Hem gelegd hebben' (Joh. 20:13). Maria Magdaléna was onwetend; zij begreep niet dat de Heer Jezus was opgestaan, zij was er zo weinig van doordrongen dat Hij ook in die ogenblikken waarlijk God was, dat zij bij zichzelf dacht dat iemand Zijn lichaam weggenomen had. Maar al wist zij niet veel, zo veel te meer had zij Hem lief. Zij was innig gehecht aan Hem. Zij had een liefhebbend hart dat brandde van toegenegenheid voor haar Heer. Hij was de enige begeerte van haar hart, de enige behoefte van haar ziel. Zonder Hem had zij niets wat haar bevredigen kon. Zó zeer was zij vervuld met Zijn Persoon dat zij vooronderstelde dat de hovenier wist om Wie het haar ging.

'Vrouw, waarom weent u? Wie zoekt u?' vraagt de Heer Jezus, Die als de goede Herder Zijn schaap opzoekt aan het graf. 'Heer', antwoordt Maria, omdat ze meende dat het de hovenier was, 'als u Hem weggedragen hebt, zeg mij waar u Hem gelegd hebt en ik zal Hem wegnemen' (vs. 15). Zij noemt geen naam, zij spreekt niet over de Heer Jezus, zij zegt hier niets over 'mijn Heer'. Zij neemt aan dat de hovenier weet Wie zij bedoelt, zoals men ook naar een geliefde persoon in de familie vraagt: 'Hoe is het met hem?'

En hoe mooi beantwoordt de Heer aan deze behoefte van haar hart. Hij laat Zijn schaap daar aan het graf niet troosteloos rondlopen. Hij laat haar niet langer zoeken. Hij, die uit de doden Verrezen is, komt tot haar en buigt Zich tot haar neer in haar droefheid. 'Vrouw, waarom weent u? Wie zoekt u?' En als Maria dan

door haar diepe droefheid eerst de Heiland niet herkent, klinkt uit Zijn mond dat ene, diep ontroerende woord: 'Maria'. De Herder roept Zijn schaap bij haar naam en Maria herkent onmiddellijk in het uitspreken van die naam de bekende en geliefde stem van haar Heer, valt aan Zijn voeten neer en roept uit: 'Rabboeni'.

Is het niet opmerkelijk dat de Heer Jezus Zich juist aan deze vrouw het eerst openbaarde, aan deze vrouw, die door zeven boze geesten bezeten was geweest, die volkomen onder de macht van satan zich had bevonden? Is het niet opmerkelijk dat de Heer Jezus Zich niet het eerst aan Zijn moeder, maar aan deze Maria Magdaléna vertoonde? Wordt ons niet juist daarin de goedheid, de oneindige barmhartigheid van God tegenover vroeger arme, verloren, in de macht van de duivel zich bevindende zondaars, op de heerlijkste wijze tentoongesteld? Vervult het ons hart niet met de diepste bewondering, dat juist aan deze vrouw die treffende boodschap door de Heer Jezus meegegeven wordt: 'Ga heen naar Mijn broeders en zeg hun: Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader, naar Mijn God en uw God'.

Mochten wij toch meer deze wondervolle openbaringen van Gods oneindige genade en tedere liefde opmerken! Wij zullen dan bij het horen van dergelijke woorden, bij het zien van zo'n Heer, net als Maria Magdaléna heengaan en het aan anderen boodschappen: 'Wij hebben de Heer gezien en Hij heeft ons dit gezegd!' (verg. Joh. 20:18).